

Plan realizacji materiału wiedzy o kulturze w liceum i technikum (plan wynikowy dwustopniowy)

Kształcenie w zakresie podstawowym – 1 godz. tygodniowo (ok. 35 godz.).

Kształcenie w zakresie rozszerzonym – 2 godz. tygodniowo (ok. 70 godz.).

W ostatniej rubryce zasugerowano wprowadzenie w poszczególnych klasach kontekstów i elementów ścieżek edukacyjnych:
POL – język polski, H – historia, WOS – wiedza o społeczeństwie, F – edukacja filozoficzna, EUR – edukacja europejska, E – etyka.

Temat lekcji	Liczba godzin	Materiały edukacyjne	Wymagania		Ścieżki edukacyjne, konteksty		
			Poziom podstawowy Uczeń:	Poziom rozszerzony Uczeń:	Klasa I	Klasa II	Klasa III
ZAGADNIENIA OGÓLNE							
Co to jest kultura?	1	słowniki języka polskiego, encyklopedie ilustracje przedstawiające wytwory kultury (np. piramidy w Gizie) i natury (np. wydma pustynna)	<ul style="list-style-type: none"> – zastanawia się nad znaczeniem słowa „kultura” – odróżnia elementy świata kultury od twórców i zjawisk natury – rozumie pojęcia: kultura, kultura regionalna, kultura ludowa, mała ojczyzna – określa relacje pomiędzy pojęciami: kultura materialna, kultura duchowa – zna podział kultury ze względu na jej zasięg i czas oddziaływania – wyjaśnia pojęcie „piramida kultury” 	<ul style="list-style-type: none"> – wykorzystuje poznane pojęcia do charakterystyki kultury własnego regionu (np. architektury ludowej) – zna twórców kultury związanych z jego małą ojczyzną 	WOS, H, EUR elementy polskiej kultury narodowej, kultura i tożsamość narodu wa w zjednoczonej Europie	POL oświeceniowa opozycja natury i cywilizacji	POL przykłady zjawisk należących do kultury wybranej epoki (np. etos rycerski w średniowieczu, kultura sarmacka w XVII w, zjawiska związane ze schyłkiem wieku – XIX i XX)

O

				<p>– porównuje odkrycia ludzi z „wynalazkami” zwierząt</p> <p>– wyjaśnia sformułowania: „czysty wzrok”, „wzór kultury”; wymienia elementy takiego wzoru</p>	<p>POL</p> <p>symbolika liczb (Biblia, baśnie) i kolorów (średniowiecze)</p> <p>WOS, H</p> <p>symbolika państwowa, symbole władzy</p>	<p>POL</p> <p>język jako system znaków, znaki konwencjonalne i naturalne, kod językowy</p>	
Wśród znaków kultury	1	<p>*Stefan Czarnowski, <i>Kultura</i> (fragm.)</p> <p>*Ruth Benedict, <i>Wzory kultury</i> (fragm.)</p> <p>przedmioty będące znakami kultury współczesnej, np. telefony komórkowe, plakaty, reklamy, fotosty gwiazd</p> <p>ilustracje przedstawiające różne znaki kultury</p> <p>*Ernst Cassirer, [<i>klucz do natury człowieka – symbol</i>]</p> <p>*Roland Barthes, [<i>Persil i Omno</i>]</p>	<p>– odróżnia znaki ikonizowane od arbitralnych</p> <p>– zna pojęcia: konwencja znakowa, kod, medium</p> <p>– wskazuje symbole zrozumiałe dla różnych grup ludzi (np. rodziny, organizacji, mieszkańców danego regionu)</p>	<p>– dostrzega kulturowy charakter pojęcia „naturalność”</p> <p>– rozumie, do jakiej dziedziny odnosi się nazwa semiotyka (semiologia)</p> <p>– wyjaśnia, w jaki sposób symbole budują tożsamość danej społeczności (np. narodowej, regionalnej)</p> <p>– potrafi dostrzec rolę obrotu we współczesnej kulturze popularnej</p> <p>– wyjaśnia określenie <i>animat symbolicum</i></p> <p>– analizuje reklamę telewizyjną pod kątem wykorzystanej w niej symboliki</p>	<p>POL</p> <p>symbolika liczb (Biblia, baśnie) i kolorów (średniowiecze)</p> <p>WOS, H</p> <p>symbolika państwowa, symbole władzy</p>	<p>POL</p> <p>język jako system znaków, znaki konwencjonalne i naturalne, kod językowy</p>	
Kultura popularna	1	<p>przedmioty charakterystyczne dla współczesnej kultury popularnej</p>	<p>– rozumie pojęcia: homogenizacja kultury, kultura masowa, kultura popularna, subkultura</p>	<p>POL</p> <p>motywy zaczerpnięte ze średniowiecznych eposów rycerskich</p>	<p>POL</p> <p>poszukiwania tożsamości a moda</p>	<p>POL</p> <p>Bruno Schulz, <i>Sklepy cynamonowe</i> (np. opowiadania:</p>	

		ilustracje przedstawiające postaci i zjawiska należące do kultury popularnej (np. reklama, komiks, zdjęcie znanego sportowca)	– dostrzega różnice pomiędzy kulturą elitarną i masową – charakteryzuje wybrane zjawiska należące do kultury popularnej (np. literaturę i prasę brukową, ogólnodostępne dzieła sztuki wysokiej) – zna pojęcie kiczu, potrafi wskazać przykłady tego zjawiska		we współczesnej kulturze popularnej (np. literatura i film fantasy, gry komputerowe)	F poszukiwanie przez jednostkę tożsamości i autentyczności a komercjalizacja i nieautentyczność kultury masowej	<i>Traktat o mamekinach, Ulica Krokodyli</i> H rozwoj techniki (radio, film) oraz zmiany społeczne w XIX i XX w., które przyczyniły się do powstania i rozwoju kultury masowej
		*Dwight Macdonald, [Kultura dla mas] *Richard Shusterman, [Kultura dla wszystkich]	– formuluje własną opinię na temat wartości kultury popularnej; wymienia niebezpieczeństwa, które ona ze sobą niesie				

POJĘCIE SZTUKI. SZTUKI PŁASTYCZNE

Sztuka i dzieło sztuki	1	Jan Vermeer van Delft, <i>W pracowni artysty</i> (lub <i>Alegoria malarstwa</i>) Francisco Zurbarán, <i>Martwa natura z pomarańczami</i> *Władysław Tatarkiewicz, [Trudna sztuka definicji sztuki]	– zna ewolucję pojęcia „sztuka” – próbuje zdefiniować pojęcie sztuki – określa cele sztuki, odwołując się również do własnych przemyśleń – rozumie pojęcia: <i>mimesis</i> , ekspresja, sztuka figuratywna, sztuka abstrakcyjna	POL pojęcie: <i>mimesis</i> , <i>katharsis</i>	POL problem oryginalności w literaturze – analiza dzieł renesansowych (np. pieśni Kochanowskiego) i klasycystycznych nawiązujących do antyku		
			– wyjaśnia współzależność treści i formy w dziele sztuki – omawia problem oryginalności w sztuce – dostrzega różnice pomiędzy plagiatem a twórczymi nawiązaniem do innych dzieł – dostrzega możliwość definiowania sztuki i dzieła sztuki na pod-				

Wybrane style w architekturze i malarstwie	1	CD-ROM <i>Człowiek – twórca kultury</i> , lekcja 7	<ul style="list-style-type: none"> - analizuje różnice między wybranymi dziełami klasycznymi i antyklanasyznymi - nazywa elementy architektoniczne charakterystyczne dla poszczególnych stylów 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje twórczość wybranego artysty (np. mieszkającego w jego regionie, nie musi być to artysta ludowy) - potrafi się wypowiedzieć w dyskusji na temat wokacji w sztuce - dostrzega odwieczną potrzebę utrwalania w sztuce piękna świata - bierze udział w dyskusji na temat: Jak znajomość biografii artysty wpływa na odbiór twórczonej przez niego sztuki? - dostrzega różne sposoby widzenia świata przez artystów 	POL, H	POL, F	POL
Artysta – rzemieślnik, odtwórca, twórca, prowokator	1	<p>Roger van der Weyden, <i>Święty Łukasz malujący Madonnę</i></p> <p>Jacek Malczewski, <i>Natchnienie malarza</i></p> <p>Marcel Duchamp, <i>L. H. O. O. Q.</i></p> <p>*Zbigniew Herbert, <i>La-scaux (ze zbioru Barbarzyńca w ogrodzie)</i></p> <p>*biografie oraz wybrane dzieła Michała Anioła i Salvadora Dalego</p> <p>*Giorgio Vasari, [<i>Charakter i zwyczaj Michała Anioła</i>]</p> <p>*Gertrude Stein, <i>Picasso</i> (fragm.)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - omawia różne koncepcje artysty i sztuki - wyjaśnia pojęcie mecenatu; podaje przykłady współczesnych mecenasów kultury 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje twórczość wybranego artysty (np. mieszkającego w jego regionie, nie musi być to artysta ludowy) - potrafi się wypowiedzieć w dyskusji na temat wokacji w sztuce - dostrzega odwieczną potrzebę utrwalania w sztuce piękna świata - bierze udział w dyskusji na temat: Jak znajomość biografii artysty wpływa na odbiór twórczonej przez niego sztuki? - dostrzega różne sposoby widzenia świata przez artystów 	POL, H	POL, F	POL

Sztuka użytkowa i wzornictwo przemysłowe	1	CD-ROM <i>Człowiek – twórca kultury</i> , lekcja 8	- uczestnicy w dyskusji na temat przenikania się sztuki użytkowej i wzornictwa przemysłowego	- określa kierunek, do którego można przyporządkować wybrane dzieło współczesne; potrafi je zinterpretować - wykonuje kolaż lub organizuje happening - potrafi opisać i skomentować dzieło sztuki abstrakcyjnej (obrazy Malwiczka, Nowosielskiego)	POL nawiązania do tradycji w literaturze współczesnej – gry z tradycją, kontynuacja, zaprzeczenie (np. poezja Zbigniewa Herberta i Stanisława Grochowiaka, <i>Imię rzy</i> Umberta Eco, <i>Prawiek i inne czasy</i> Olgi Tokarczuk)	POL nawiązania do tradycji w literaturze współczesnej – gry z tradycją, kontynuacja, zaprzeczenie (np. powiadania Sławomira Mrożka, poezja Ryszarda Krynickiego, Tadeusza Różewicza)	POL teoria Czystej Formy Witkacego proza Brunona Schulza postmodernizm w literaturze stosunek wybranych twórców do tradycji, przyuczynienie szukania nowych środków wyrazu
Trudna sztuka współczesna	1	Pablo Picasso, <i>Panny z Awinionu</i> Francis Picabia, <i>Kompozycja mechaniczyczna II</i> Andrzej Wróblewski, <i>Rozstrzelanie V</i> „Mapa sztuki współczesnej, czyli leksykon «izmów»” *Herbert Read, [Rozpad formy w sztuce współczesnej]	- rozumie, na czym polegają zmiany w pojmowaniu sztuki zachodzące na przełomie XIX/XX w. - zna główne kierunki sztuki współczesnej - rozumie terminy: tradycja, awangarda, sztuka iluzjonistyczna	- wyjaśnia, na czym polega bezforemność i niespójność sztuki współczesnej - zastanawia się, jakie warunki są konieczne, aby utworzyć dzieło sztuki - podaje przykłady zatarcia granic między kunsztem a bylejakością	F wpływ odkryć naukowych z przełomu XIX i XX w. na estetykę (np. psychoanaliza, teoria Junga, teoria względności Einsteina, fizyka kwantowa)		

Artysta wobec zjawisk kultury współczesnej	1	teksty kultury współczesnej, np. plakat, film, fotografia Piet Mondrian, <i>Kompozycja z liniami</i> René Magritte, <i>Golconda</i> Andy Warhol, <i>Marilyn Monroe</i> *Gillo Dorfles, „ <i>Nowe ikony</i> ” i „ <i>cywilizacja konsumpcyjna</i> ” (fragm.)	– potrafi wskazać czas i przyczyny powstania kultury popularnej; podaje przykłady tekstów popkultury – zna pojęcia: pop-art, performance, hiperealizm, graffiti, asambłaż – potrafi zanalizować zjawisko kiczu w kulturze popularnej	– potrafi powiązać wiedzę na temat kultury popularnej z tradycyjnymi pojęciami sztuki wysokiej i niskiej – uzasadnia swoją opinię na temat pop-artu, hiperealizmu czy graffiti – interpretuje wybrane teksty kultury popularnej – przygotowuje asambłaż – wyjaśnia, jakie zagrożenia dla współczesnego człowieka niesie cywilizacja konsumpcyjna – opisuje „sztuczną panoramę” wybranego miejsca, np. dzielnicy, w której mieszka		POL fascynacja cywilizacją, techniką, miastem, tłumem w literaturze, (np. <i>Lalka</i> Bolesława Prusa, wiersze skandydantów i poetów Awangardy Krakowskiej)
Muzea, galerie, zabytki – poznajemy i chronimy kulturę	1	mapa Polski z oznaczeniem zabytków kultury z Listy Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Przyrodniczego UNESCO	– omawia genezę oraz wyjaśnia istotę idei zorganizowanej ochrony dóbr kultury oraz konserwacji zabytków – omawia problem rekonstrukcji zabytków – wskazuje przykłady obiektów umieszczonych na Liście Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Przyrodniczego UNESCO	– zna główne zasady ochrony i konserwacji zabytków ujęte w Kartce Weneckiej – wymienia nazwy polskich instytucji zajmujących się ochroną zabytków – orientuje się, jaki jest stan zabytków w najbliższej okolicy; pisze na ten temat notatkę prasową	POL powiązanie początków ruchu muzealniczego z dydaktyzmem oświecenia pisemne formy wypowiedzi – notatka prasowa	

				<ul style="list-style-type: none"> - opracowuje krótki przewodnik po wybranym zabytkowym obiekcie 			
			<ul style="list-style-type: none"> - zna podstawowe cele działalności muzeów - wymienia najsłynniejsze muzea światowe; umie odnaleźć ich strony w internecie - wie, jakie muzea znajdują się w najbliższej okolicy; zna najcenniejsze eksponaty w nich przechowywane 	<ul style="list-style-type: none"> - opowiada o różnych typach muzeów i ich funkcjach 			
		<p>*Ernst Hans Gombrich, <i>Muzeum wczoraj, dziś i jutro</i> (fragm.)</p> <p>*Jan Białostocki, <i>Galeria arcydzieł czy dom kultury</i> (fragm.)</p>					
Konserwacja zabytków i sztuka wystawiennicza	1	CD-ROM <i>Człowiek – twórcą kultury</i> , lekcja 9	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcia: konserwacja, restauracja, rekonstrukcja - potrafi wskazać czynności decydujące o sposobie przeprowadzania konserwacji - tworzy wirtualną galerię na wybrany temat; uzasadnia swój wybór 	<ul style="list-style-type: none"> - przygotowuje dokumentację wybranego zabytkowego obiektu 			
MUZKA							
Język muzyki	1	Ludwig van Beethoven, <i>VI Symfonia F-dur op. 68</i> zwana <i>Pastoralną</i> , cz. II	<ul style="list-style-type: none"> - opisuje nastrój słuchanej muzyki - wyjaśnia terminy: 	<ul style="list-style-type: none"> - wie, jaką rolę w odbiorze utworu muzycznego pełni przestrzeń, 		POL impresjonizm w literaturze	POL formy literackie

Czas muzyki	1	<p>Scena nad strumykami (fragm.)</p> <p>Claude Debussy, <i>Ślady na śniegu</i> – preludium nr 6 z I zeszytu <i>Preludiów</i> na fortepian</p> <p>*Roman Ingarden, <i>Utwór muzyczny i sprawa jego tożsamości</i> (fragm.)</p> <p>*Fryderyk Chopin, <i>Preludium c-mol</i> op. 28 nr 20</p> <p>*Wolfgang Amadeus Mozart, <i>List do ojca</i> (fragm.)</p> <p>*Fryderyk Chopin, <i>Szkice do nieukończonego podreęcznika gry na fortepianie</i></p>	<p>muzyka programowa, muzyka absolutna</p> <ul style="list-style-type: none"> - umie wymienić rodzaje muzyki w zależności od obsady wykonawczej - wymienia elementy języka muzycznego - wypowiada się na temat funkcji muzyki w życiu człowieka i społeczeństwa - potrafi podać przykłady ciekawej muzyki filmowej i określa jej funkcje 	<p>w której jest on wykonywany (np. odbiór muzyki organowej w kościele)</p> <ul style="list-style-type: none"> - doбира muzykę do napisanego przez siebie tekstu; uzasadnia swój wybór <p>- omawia jakości emocjonalne pojawiające się w wybranym utworze muzycznym</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia ważne dla Mozarta wartości estetyczne muzyki - próbuje zbudować własną definicję muzyki; wskazuje cechy muzyki, które uważa za znaczące przy jej odbiorze 	POL	porównanie cech gatunkowych
-------------	---	---	--	--	-----	-----------------------------

	<p>Wolfgang Amadeus Mozart, <i>Eine kleine Nachtmusik</i> (fragm.)</p> <p>wybrane pieśni Franza Schuberta (np. z płyty Wydawnictwa STEN-TOR <i>Przeszłość to dziś. Romantyzm</i>)</p> <p>*Hans Heinrich Eggebrecht, <i>Muzyka i czas</i> (fragm.)</p> <p>*Grażyna Bacewicz, <i>Kadzidło</i> (fragm.)</p> <p>*Marcel Proust, <i>W poszukiwaniu straconego czasu</i> (fragm.)</p>	<p>– posługuje się terminami: klasycyzm, romantyzm w muzyce</p> <p>– wymienia nazwiska wybitnych kompozytorów polskich i światowych</p> <p>– porównuje dramaturgię wewnętrzną wybranych utworów muzycznych</p>	<p>– na przykładzie Beethovena dostrzega umowność przyporządkowywania twórców do określonego stylu</p> <p>– wyjaśnia pojęcie „korespondencja sztuk”</p> <p>– wskazuje różnicę pomiędzy czasem obiektywnym a czasem przeżycia; wie, jaką rolę odgrywa czas w utworze muzycznym</p> <p>– zwraca uwagę na sposób opisywania doznań związanych z muzyką</p>		<p>wybranych utworów literackich i muzycznych z tej samej epoki na przykładzie pieśni romantycznych</p>		
Na początku był rytm	1	<p>Igor Strawiński, <i>Święto wiosny</i>, cz. II (taniec ofiarny wybranej)</p> <p>Fryderyk Chopin, <i>Walc Des-dur</i> op. 64 nr 1 zwany <i>Mimutowym</i> – w wykonaniu Reginy Smendzianki i w jazzowym opracowaniu Andrzeja Jagodzińskiego</p>	<p>– omawia znaczenie rytmu w wysłuchanych utworach</p> <p>– potrafi wskazać związki rytmu i tańca</p> <p>– wymienia funkcje tańca w życiu społecznym</p> <p>– zna nazwy wybranych tańców narodowych i towarzyskich</p>	<p>– wypowiada się na temat roli rytmu w ulubionym gatunku muzycznym</p> <p>– wskazuje związki muzyki z poezją</p> <p>– wymienia cechy muzyki jazzowej i jej odmiany</p> <p>– omawia funkcje tańców narodowych, artystycznych i towarzyskich</p>	<p>POL</p> <p>starożytna poezja meliczna</p> <p>pojęcie iloczasu</p>	<p>POL</p> <p>heksametrowy odpowiednik w poezji Mickiewicza</p>	<p>POL</p> <p>wiersz sylabotoniczny i inne systemy wiersza polskiego</p>

		<p>*Curt Sachs, <i>Muzyka w świecie starożytnym</i> (fragm.)</p> <p>*Johan Huizinga, <i>Homo ludens. Zabawa jako źródło kultury</i> (fragm.)</p> <p>*Bolesław Leśmian, <i>U źródeł rytmu</i> (fragm.)</p>		<ul style="list-style-type: none"> - zna terminy: rytmika taktowa, takt, metrum - tworzy proste rytmy - omawia genezę rytmiczności pieśni i muzyki instrumentalnej - komentuje związek tańca ze świętowaniem - odnajduje rytm w różnych dziedzinach sztuki i w przyrodzie 		
<p>*Melodia i harmonia: poziom i pion</p>	<p>2</p>	<p>Johann Sebastian Bach, <i>Preludium C-dur</i> ze zbioru <i>Das wohltemperierte Klavier</i>, t. I</p> <p>Johann Sebastian Bach/Charles Gounod, <i>Ave Maria</i></p> <p>Camille Saint-Saëns, <i>Karnawał zwierząt (Słoń, Kukulka, Ptaszarnia, Skamieliny)</i>, fragmenty</p> <p>Siergiej Prokofiew, <i>Czy melodie mogą się wyczerpać?</i> (fragm.)</p>		<ul style="list-style-type: none"> - wypowiada się na temat roli akompaniamentu w utworze muzycznym - omawia relacje między harmonią a melodią - posługuje się terminami: homofonia, polifonia - rozumie pojęcia: systemy tonalne, systemy atonalne w muzyce - rozpoznaje prezentowane w wybranych utworze instrumenty i próbuje je klasyfikować według różnych kryteriów - z kilku dźwięków tworzy różne kombinacje muzyczne, ocenia ich atrakcyjność 		<p>POL</p> <p>możliwości stosowania koncepcji Zygmunta Baumana na przy analizie tekstów literatury najnowszej (np. wiersze Bronisława Maja, Marcina Świątlickiego)</p>

<p>Współczesne i dawne instrumenty muzyczne</p>	<p>1</p>	<p>Zygmunt Bauman, [Muzyka w nowoczesnym świecie]</p>	<p>– rozpoznaje brzmienia instrumentów wchodzących w skład współczesnej orkiestry symfonicznej i potrafi je przyporządkować do poszczególnych grup – krótko opisuje wybrane instrumenty dawne</p>	<p>– rozumie poromantyczną ideę „traktowania świata jako tworzywa, nie jako wzoru”</p>			
<p>Interpretacje i improwizacje</p>	<p>1</p>	<p>Fryderyk Chopin, <i>Walc Des-dur</i> op. 64 nr 1, zwany <i>Minutowym</i> – w czterech wersjach: dwóch pianistycznych, jazzowej i wokalne</p>	<p>– rozróżnia pojęcia: interpretacja i improwizacja – porównuje różne interpretacje utworu Chopina, ocenia ich atrakcyjność i uzasadnia swoją opinię – dostrzega czynniki wpływające na interpretację utworu muzycznego – opisuje atmosferę panującą na koncercie muzyki poważnej, koncercie jazzowym, imprezie rockowej i koncercie gwiazdy muzyki pop – postuluje się terminami: dionizyjskość i apollinijskość w sztuce</p>	<p>– podaje przykłady przeobrażeń gotowych dzieł („muzyka w muzyce”)</p>	<p>POL różne interpretacje utworu poetyckiego</p> <p>POL mitologia grecka: Apollo i Dionizos</p>	<p>POL improwizacja w poezji romantycznej</p> <p>F koncepcja sztuki wg Nietzschego</p>	<p>POL improwizacja w różnych dziedzinach sztuki (np. poezja, happening)</p>

Muzyka a codzienność	1	<p>*Glenn Gould, <i>Perspektywy muzyki nagrywanej</i> (fragm.)</p> <p>*Artur Rubinstein, <i>Moje długie życie</i> (fragm.)</p> <p>*Elias Canetti, <i>[Władza dyrygenta]</i></p>	<p>– potrafi wymienić nazwiska sławnych wirtuozów</p>	<p>– wypowiada się na temat roli nagrań utworów muzycznych we współczesnym świecie</p> <p>– porównuje muzykę nagraną z koncertem granym na żywo</p> <p>– umie porównać sytuację dyrygenta z sytuacją solisty-wirtuoza</p>	POL	POL	POL
		<p><i>Tanz (Tabulatura Augusta Nörnigera)</i></p> <p><i>Oberk wesełny</i></p> <p>ulubiony przebój, np. rockowy, hip-hopowy</p>	<p>– opisuje rolę muzyki w życiu codziennym</p> <p>– zna pojęcia: muzyka popularna, ludowa, dworska, muzyka świąta, folk</p> <p>– potrafi scharakteryzować rock jako ideologię buntu</p> <p>– rozumie relacje pomiędzy muzyką codzienności a muzyką poważną; omawia stopień ich wzajemnego przenikania się</p> <p>– wypowiada się na temat ulubionego stylu muzycznego, uzasadnia swój wybór</p>	<p>– potrafi odnaleźć w słuchanych utworach cechy muzyki popularnej</p> <p>– dyskutuje na temat wartości muzyki popularnej</p>	POL	POL	POL

				<p>utrudnia odbiór innej muzyki</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje przykłady utworów muzycznych bliskich kiczu; omawia wpływ przemysłu komercyjnego na kształtowanie się gustów muzycznych - ocenia zasadność krytyki muzyki elitarnej; porównuje powieściową wizję „muzyki przyszłości” ze współczesną muzyką popularną - łączy muzykę rockową z lat 60. i 70. XX w. z buntem pokoleniowym; dostrzega związek buntu w muzyce współczesnej, np. w hip-hopie i rapie 			
		<p>*Thomas Mann, <i>Doktor Faustus</i> (fragm.)</p> <p>*Jimi Hendrix, <i>Swiss Leaflet Continued</i> (fragm.)</p>					
*Muzyka i instrumenty ludowe	1	CD-ROM <i>Człowiek – twórcza kultura</i> , lekcja 6		<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje wybrane instrumenty ludowe i ich brzmienia oraz potrafi wskazać rejony występowania danych instrumentów w Polsce - rozpoznaje śpiew białym głosem 			

TEATR

<p>Miejsce teatralne, czyli teatr w społeczeństwie, społeczeństwo w teatrze</p>	<p>1</p>	<p>ilustracje przedstawiające teatry: antyczny, jaromarczy, elżbietkański, „pudelfkowy”, enwironmentalny</p> <p>strony internetowe wielkich teatrów europejskich</p>	<p>– zna pojęcia: amfiteatr antyczny, teatr jaromarczy, teatr elżbietkański, przestrzeń sceniczna, iluzja sceniczna</p> <p>– porównuje różne miejsca teatralne; omawia wpływ ukształtowania przestrzeni scenicznej na sposób odbioru przedstawienia</p> <p>– potrafi wskazać teatry w swojej okolicy</p> <p>– opisuje budynek wybranego teatru</p> <p>– określa różne role widza (np. widz jako świadek, sędzia, współuczestnik)</p> <p>– porównuje przedstawienie teatralne z innymi wydarzeniami kulturalnymi z publicznością</p> <p>– odnajduje w internecie potrzebne informacje na temat wybranych teatrów</p>	<p>– wyjaśnia, w jaki sposób widownia XIX-wiecznego teatru odzwierciedla ówczesną hierarchię społeczną</p>	<p>POL</p> <p>dramat antyczny, renesansowy, elżbietkański, klasycystyczny</p>	<p>POL</p> <p>dramat romantyczny, dramat mieszczański, teatr modernistyczny</p>
---	----------	--	---	--	---	---

*Bolesław Prus, *Lalka* (fragm.)

			<p>*Bertolt Brecht, <i>Eliminacja iluzji i wczuciaania się</i> (fragm.)</p> <p>*Jerzy Grotowski, <i>Ku teatrowi ubogiemu</i> (fragm.)</p> <p>*Peter Brook, <i>Pusta przestrzeń</i> (fragm.)</p>	<p>– wskazuje różnice między widzem a świadkiem autentycznego wydarzenia</p> <p>– rozumie pojęcia: efekt obcości, czwarta ściana</p> <p>– omawia koncepcję „teatru ubogiego”</p> <p>– wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla teatru interakcja aktor–widz</p>			
Teatr i świat widowisk	1	CD-ROM <i>Człowiek – twórca kultury</i> , lekcja 3	<p>– zapoznaje się z ideą teatrów: „pudełkowego”, environmentalnego, totalnego, „ubogiego”</p> <p>– na podstawie materiału filmowego potrafi omówić przestrzeń gry i usytuowanie widza w poszczególnych typach teatru</p>				
Sztuka inscenizacji, czyli dramaty, teatr w dramacie	1	Edward Gordon Craig, <i>O sztuce teatru</i> (fragm.)	<p>– wyjaśnia, czym się różni teatralne odczytanie dramatu Williama Szekspira od lektury literackiej</p> <p>– omawia istotę napięcia dramatycznego, np. konflikt protagonisty i antagonisty</p> <p>– posługuje się terminami: inscenizacja, inscenizator,</p>	<p>– zna wybrane czasopisma poświęcone współczesnemu teatrowi</p> <p>– tworzy wizję scenografii do jednej ze scen wybranego dramatu</p> <p>– omawia twórczość wybranego twórcy współczesnego teatru polskiego (np. Krystiana Lupy,</p>	POL konflikt tragiczny	POL wpływ sztuk Szekspira na twórczość romantyków	

	1	Konwencja teatralna, czyli umowa między twórcami a widzami	1	<p>synkretyzm sztuk – wie, jakie zmiany spowodowała w teatrze Wielka Reforma Teatru – wymienia nazwiska wybitnych twórców teatru polskiego – teatr Stanisława Wyspiańskiego – koncepcja teatru ogromnego</p> <p>*Zygmunt Hübner, <i>Sztuka reżyserii</i> (fragm.)</p> <p>*Andrzej Wajda, <i>Dlaczego pracuję w teatrze?</i> (fragm.)</p>	<p>Krzysztofa Warlikowskiego, Grzegorza Jarzyny)</p> <p>– wyjaśnia, na czym polega reżyserska lektura dramatu</p>	<p>POL</p> <p>POL</p>	<p>POL</p> <p>stylizacja i gra konwencjami w literaturze i sztuce XX w.</p> <p>H rola <i>Dziadów</i> Mickiewicza w reżyserii Kazimierza Dejmki w Marcu '68</p>
*Materia sceniczna, czyli	1	zdjęcia jednego aktora w różnych wcieleniach scenicznych	<p>– rozpoznaje konwencje teatralne; dostrzega elementy wizerunku postaci, którymi aktor kształtuje oczekiwania widza</p> <p>– charakteryzuje wybrane konwencje teatralne – wie, co to jest teatr faktury – wymienia przykłady stylizacji teatralnej i gry konwencjami w teatrze – opracowuje inscenizację dowolnego fragmentu literackiego – zainspirowany fragmentem wybranego dramatu wymyśla inscenizację własnych pomysłów dramatycznych</p>	<p>– rozumie, że wszystkie przedmioty znajdujące się na scenie są znaczące</p>	<p>POL</p> <p>didaskalia opisujące scenografię w dramacie naturalistycznym, symbolicznym i awangardowym</p>		

<p>scenografia nie jest dekoracją</p>	<p>(np. <i>Krzyszta Eugène'a Ionesco, Szury Mirona Białoszewskiego, Umarła Klasa Tadeusza Kantora</i>) przedmioty przyniesione przez uczniów, które mogą wystąpić w funkcji innej niż zazwyczaj</p> <p>Miron Białoszewski, Lech Emfazy Stefański, <i>Sztuka przedstawiania. Wnioski z Tarczyńskiej</i> (fragm.)</p> <p>Tadeusz Kantor, <i>Tak zwana „dekoracja”</i> (fragm.)</p> <p>Józef Szajna, [<i>Teatr cię-głego przeobrażania się</i>]</p>		<p>– zna pojęcie „przestrzeń sceniczna” i dostrzega jej związek z konwencją teatralną danej epoki</p> <p>– z tych samych przedmiotów kreuje rozmaite przestrzenie gry, komentuje swoją pracę</p> <p>– wie, co to jest teatr awangardowy</p> <p>– porównuje rolę scenografii w teatrze iluzjonistycznym i w teatrze awangardowym</p>	
<p>*Sytuacja teatralna, czyli próba sił</p>	<p>1</p> <p>Sławomir Mrożek, <i>Na pełnym morzu</i> (fragm.)</p>		<p>– porównuje różne wizje teatralne tej samej sztuki (autorską i różnych reżyserów)</p> <p>– rozumie celowość zastosowania w dziele teatralnym chwytów absurdałnych, groteskowych i parabolicznych</p> <p>– wyjaśnia, jaką rolę w sytuacji teatralnej odgrywa napięcie dramatyczne</p>	<p>F</p> <p>absurd jako diagnoza sytuacji człowieka (egzystencjalizm)</p>

Postać sceniczna, czyli „osoby dramatu” jako role	1	<p>Théodore Géricault, <i>Tratwa „Meduzy”</i></p> <p>Jean Paul Sartre, <i>Ku teatrowi sytuacji</i> (fragm.)</p> <p>Eugène Ionesco, <i>Doswiadczenie teatralne</i> (fragm.)</p> <p>Martin Esslin, <i>Mroźek, Beckett i teatr absurdu</i> (fragm.)</p> <p>wybitne lub nietypowe kreacje aktorskie – zdjecia ze znanych przedstawień teatralnych</p> <p>Konstanty Stanisławski, <i>Praca aktora nad sobą</i>, cz. I (fragm.)</p> <p>Bertolt Brecht, <i>Krótki opis nowej techniki sztuki aktorskiej...</i> (fragm.)</p> <p>Jerzy Grotowski, <i>Aktor ogolocoony</i> (fragm.)</p>	<p>– rozumie różnicę między postacią sceniczną i postacią dramatyczną (osobą dramatu)</p> <p>– dostrzega zależność charakteru postaci scenicznego od konwencji teatralnej</p> <p>– charakteryzuje trzy wielkie koncepcje sztuki aktorskiej w XX w. („wzrywanie się” w rolę, gra z „dystansem”, „akt całkowity”)</p>	<p>– wypowiada się na temat tożsamości postaci scenicznego (np. relacji z innymi postaciami, rozbiciu postaci)</p> <p>– wskazuje przykłady wybitnych ról drugoplanowych i epizodycznych</p>	POL	typy w klasycystycznej konwencji dramaturgów	POL	tożsamość bohaterów w dramatach romantycznych	POL	dezintegracja postaci w dramacie współczesnym
---	---	---	---	---	-----	--	-----	---	-----	---

		*Jan Kott, <i>Hamlet połowy wieku</i> (fragm.)		- omawia uniwersalność ról aktorskich wpisanych w dzieło Szekspira - porównuje różne teatralne wizerunki Hamleta (na podstawie ilustracji z podręcznika i ew. własnych doświadczeń teatralnych)		
Inscenizacja dramatu	1	CD-ROM <i>Człowiek – twórca kultury</i> , lekcja 4	- omawia etapy przygotowywania spektaklu teatralnego - na podstawie materiału filmowego potrafi scharakteryzować różne rodzaje gry aktorskiej			
Teatr telewizyjny, czyli ani teatr, ani film	1	fragmenty <i>Kartoteki</i> Tadeusza Różewicza w reżyserii Krzysztofa Kiesłowskiego (Teatr Telewizyjny 1979 r.), ew. fotografie z przedstawienia zamieszczone w podręczniku	- analizuje fragment spektaklu telewizyjnego w porównaniu z fragmentami tekstu sztuki - porównuje teatr telewizyjny z teatrem „żywym” i z filmem (np. środki wyrazu, sytuacje odbioru) - rozumie pojęcie „forma otwarta” dramatu - zna nazwiska twórców polskiego Teatru Telewizyjnego i ich dorobek - pisze krótką recenzję wybranego przedstawienia Teatru Telewizyjnego		POL	pismenne formy wypowiedzi – recenzja

		*Krzysztof Teodor Toeplitz, <i>Kartoteka</i> (fragm.)		- wskazuje „telewizyjne” środki wyrazu wykorzystane przez Konrada Swinarskiego w przedstawieniu <i>Kartoteki</i>		
FILM						
Film – medium i sztuka	1	fototy z filmu <i>Pani Tadeusz</i> (reż. Andrzej Wajda) ilustracje Michała Elwira Andriollego do poematu Adama Mickiewicza fragmenty taśmy filmowej z fazami ruchu człowieka	- wskazuje podobieństwa i różnice pomiędzy ilustracją wykonaną przez grafika a obrazem filmowym - zna rodzaje planów filmowych i wie, w jakim celu poszczególne plany są stosowane - charakteryzuje film jako medium i jako tekst artystyczny - wie, co to są efekty specjalne, i potrafi uzasadnić celowość ich stosowania	- wyjaśnia zależność sztuki filmowej od rozwoju techniki - wskazuje konsekwencje faktu, że film jest przedsięwzięciem ekonomicznym - rozumie mechanizm tworzenia w filmie iluzji rzeczywistości - rozumie pojęcie „film animowany”	H odkrycia naukowe w XIX w., początki fotografii i narodził się film	
Narracja filmowa	1	*Siegfried Kracauer, <i>Teoria filmu. Wyzwolenie materialnej rzeczywistości</i> (fragm.)	- zna podstawowe elementy budowy dzieła filmowego (ujęcie, scena,	- porównuje film i fotografię do innych sztuk - rozważa, czy twórca filmu powinien się ograniczać do odczytywania materialnej rzeczywistości	POL narracja powieściowa	

				<p>– tworzy scenopis wymyślonego opowiadania</p> <p>– omawia styl narracji w kinie hollywoodzkim (lata 20. XX w.); wskazuje przykłady wspólnych filmów nawiązujących do tego klasycznego wzorca</p> <p>– wyjaśnia znaczenie selektywności obrazu filmowego</p>		
<p>sekwencja) oraz elementy narracji filmowej (czas, przestrzeń, wydarzenia)</p> <p>– wyjaśnia rolę montażu w filmie; określa typ montażu wybranego dzieła filmowego (montaż narracyjny, montaż intelektualny)</p> <p>– porównuje narrację w filmie fabularnym i w powieści</p>	<p>*Lew Kuleszow, [<i>Scena filmowa</i>]</p>		<p>– charakteryzuje podstawowe środki stylistyczne filmu dotyczące rzeczywistości przed kamerą, sztuki operatorskiej i montażu, a także wskazuje ich rolę w tworzeniu narracji filmowej i budowaniu znaczeń</p> <p>– rozumie główne pojęcia stylistyki filmowej (tętno, przeciwujęcie, scena,</p>			
Filmowe środki stylistyczne	1	CD-ROM <i>Człowiek – twórca kultury</i> , lekcja 1				

Kino gatunków	1	fototy z filmu gangsterskiego, westernu, melodramatu, musicalu, plakat do filmu fantastyczny, nonaukowego, ew. fragmenty filmów reprezentujących wybrane gatunki	plan, kadr) i umie je zastosować do analizy oraz interpretacji tekstu filmowego	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia cechy wyróżniające poszczególne gatunki filmowe - charakteryzuje ulubiony gatunek filmowy - rozumie pojęcia: kino gatunków, konwencja gatunkowa, klasyka gatunku 	<ul style="list-style-type: none"> - analizuje fragmenty wybranych filmów, określa ich cechy gatunkowe - podaje przykłady stylizacji w filmie (pastisz, parodia itd.) - wyjaśnia nazwę „fabryka snów” - wskazuje przyczyny popularności komedii w kinie polskim - omawia rolę kina gatunków w kulturze (jednocześnie potwierdzenie uświęconych wartości i zgoda na zastępcze przeżywanie zakazanych przyjemności) 	POL	cechy wybranych gatunków literackich	pojęcie konwencji w literaturze		
Kino autorskie	1	*Charles F. Altman, [Kulturowy i kontrkulturowy charakter kina gatunków]	<ul style="list-style-type: none"> - omawia problem autorstwa dzieła filmowego - umie wymienić zawody i funkcje osób pracujących nad realizacją filmu - wyjaśnia termin „kino autorskie” - zna postulaty francuskich reżyserów Nowej Fali 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia wybitnych twórców europejskiego i polskiego kina autorskiego; charakteryzuje twórczość jednego z nich - wymienia znane festiwale i konkursy filmowe 	POL, H	budowa i symbolika katedry średniowiecznej	POL	rola artysty w różnych epokach (np. w okresie romantyzmu)	artysta a rzemieślnik	

<p>Adaptacje filmowe, adaptacje filmu</p>	<p>1</p>	<p>*Erwin Panofsky, [Współczesna katedra] * Alexandre Astruc, [Kamera-pióro]</p>	<p>- zna nazwiska przedstawicieli polskiej szkoły filmowej</p>	<p>- wypowiada się w dyskusji na temat: Czy film jest dziełem zbiorowym, czy dziełem reżysera? - rozumie znaczenie metafor: film jako współczesna katedra, kamera-pióro</p>		
		<p>fragmenty literackie i formy z adaptacji filmowych przedstawiające tę samą postać, ew. fragmenty wybranej przez nauczyciela ekranizacji dzieła literackiego</p>	<p>- rozumie pojęcie adaptacji filmowej - porównuje pierwowzór literacki z jego filmową wersją - analizuje środki wyrazu zastosowane w adaptacji - wymienia przykłady znanych adaptacji filmowych (polskich i zagranicznych)</p>	<p>- bierze udział w dyskusji, czy wierność oryginałowi jest miarą jakości adaptacji; ocenia trafność i celowość wprowadzonych do filmu zmian - omawia problemy związane z adaptacją filmową (np. dzieł literackich) i adaptacją filmu (np. w komiksie, serialu telewizyjnym, grze komputerowej) - zastanawia się nad prawdziwością tezy o wzajemnej nieprzekładalności literatury i filmu - rozważa problem, w jakim stopniu wierność oryginałowi zagraża niezależności reżysera</p>	<p>POL adaptacje filmowe lektur szkolnych omawianych w poszczególnych klasach pisemne formy wypowiedzi – recenzja</p>	

*Film dokumentalny	1	John Grierson, <i>Documentalism</i> (fragm.) Kazimierz Karabasz, <i>Bez fikcji</i> (fragm.)		<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje różnice pomiędzy filmem dokumentalnym a filmem fabularnym - podaje przykłady filmów łączących fikcję z dokumentem - omawia rolę inscenizacji i komentarza w filmie dokumentalnym - wie, że film dokumentalny jest zawsze subiektywną wypowiedzią autora - wskazuje możliwości manipulacji w filmie dokumentalnym; zna kodeks etyczny BBC - znajduje tematy na film dokumentalny; uzasadnia swój wybór - pisze scenopis filmu dokumentalnego - komentuje zawarte w tekście wskazówki dla filmowca dokumentalisty 	POL literatura faktu a fikcja literacka E podstawy etyki dziennikarskiej
--------------------	---	---	--	---	---

WSPÓŁCZESNA KULTURA MULTIMEDIAŁNA

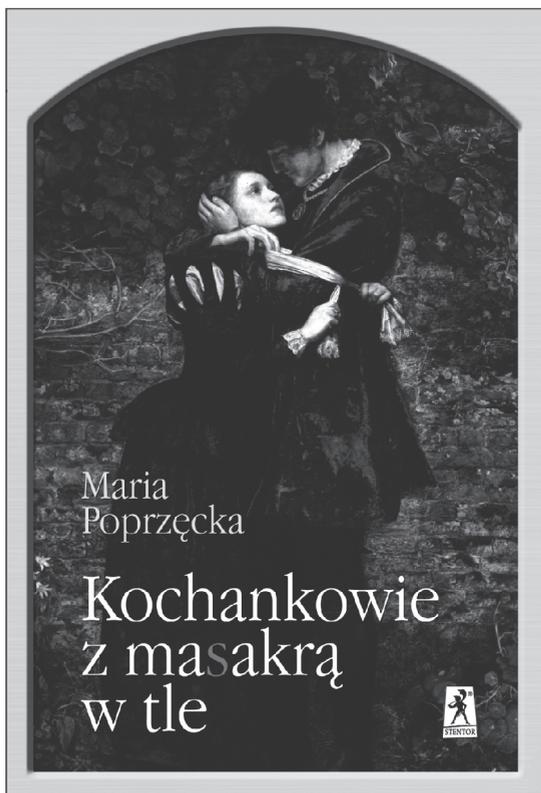
Telewizja	1	fotosy z różnego typu programów telewizyjnych (np. z serwisu informacyjnego, turnieju, wideoklipu,	<ul style="list-style-type: none"> - zna gatunki telewizyjne i typy programów nadawanych przez różne stacje telewizyjne - potrafi krytycznie 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje wybraną telewizję tematyczną - układa ramówkę własnego kanału telewizyjnego; określa przypuszczenia 	POL pisemne formy wypowiedzi – notatka prasowa, recenzja
-----------	---	--	--	---	---

	<p>reklamy), ew. fragmenty tych programów nagrane na wideo</p> <p>dowolna gazeta z programem telewizyjnym</p>	<p>podejść do przekazu telewizyjnego i ocenić charakter wybranych programów</p> <ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcia: ramówka, telewizja publiczna, telewizja komercyjna, deregulacja - zastanawia się nad zalecaniami i wadami stacji państwowych i komercyjnych - wskazuje cechy przekazu telewizyjnego (np. nieformalność, nieprzerwany strumień przekazu) 	<p>czalną popularność tej stacji</p> <ul style="list-style-type: none"> - omawia problem regulacji rynku telewizyjnego przez państwo - zna modele ekonomiczno-polityczne telewizji: europejski i amerykański - potrafi krytycznie ocenić charakter programów typu reality show, talk-show <p>- omawia rolę telewizji we współczesnej kulturze</p>	<p>programu telewizyjnego</p> <p>funkcja informacyjna tekstu</p>	
<p>*Horace M. Newcomb, Paul M. Hirsch, <i>Telewizja jako forum kultury</i> (fragm.)</p> <p>*Farrel Corcoran, <i>Telewizja jako Aparat Ideologiczny: Władza i Przyjemność</i> (fragm.)</p>		<p>- dostrzega niebezpieczeństwa wynikające z bezkrytycznego odbioru programów telewizyjnych (np. iluzja neutralności, wymieszanie treści ważnych i błahych)</p> <p>- wymienia tytuły programów, które mogą wywoływać obojętność lub zaangażowanie widzów</p> <p>- omawia związek świata telewizji ze światem rzeczywistym</p>			
<p>*Jean Baudrillard, <i>[Telewizja to inny świat]</i></p>					

				– opisuje kontakt z rzeczywistością wirtualną w porównaniu z funkcjonowaniem w świecie rzeczywistym	
*Gry komputerowe	1	*J. C. Herz, <i>Wędrówki po Internecie</i> (fragm.) zrzuty ekranowe wybranych gier komputerowych		– rozumie pojęcia: system rozrywkowy, fikcja interaktywna, gra sieciowa – charakteryzuje ulubioną grę komputerową – wyszukuje podobieństwa i różnice między grami komputerowymi a innymi dziedzinami życia społecznego, które mogą przypominać gry, np. polityka, wojna, edukacja – wskazuje przykłady sztuki współczesnej, w których odbiorca dzieła może w nie ingerować (np. happening, performance) – bierze udział w dyskusji na temat: Czy gry komputerowe wpływają na wzrost zachowań agresywnych, czy może pozwalają na przeżycie agresji w zastępczy, bezpieczny sposób? – zabiera głos w sprawie wad i zalet gier komputerowych	
		Roger Callois, <i>[Znaczenie gier w kulturze]</i>			

Maria Poprzęcka

Kochankowie z masakrą w tle i inne eseje o malarstwie historycznym

XIX- i XX-wieczna krytyka przypięła malarstwu historycznemu etykietkę nudnego, dydaktycznego, pompierskiego. Szkice Poprzęckiej przeczą tej opinii i uświadamiają nam, że malarstwo historyczne może być dla współczesnego odbiorcy cudownym wehikułem czasu. Obcowanie z dziełami Rubensa, Davida, Delacroix czy Matejki to niepowtarzalna okazja do fascynującej podróży przez epoki, zdarzenia, które zmieniały świat, motywacje i uczucia królów, bohaterów, ale i zwykłych ludzi, okazja do spojrzenia na siebie i na swoje czasy poprzez pryzmat doświadczeń tych, których historie zostały już „namalowane”. **Dokumentowane całostronicowymi reprodukcjami eseje to często z wielką przenikliwością prowadzone historyczne reportaże śledcze, „w sprawie” i „o dziełach oraz ich autorach”.** Kiedy w sposób wnikliwy, wsparci erudycją i dociekliwością autorki, spojrzymy na najbardziej nawet znane obrazy Jana Matejki, to okaże się, że pełno w nich znaczeń i tajemnic, nad którymi jeszcze długo będą rozprawiać historycy...

Patron

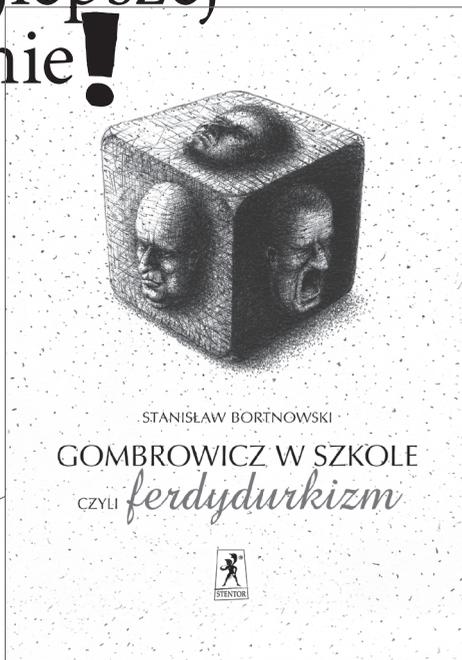
Patroni medialni

**MÓWIA
WIEKI**

książki

**art
& BUSINESS**

Gombrowicz i Bortnowski w najlepszej formie!

Stanisław Bortnowski, *Gombrowicz w szkole, czyli ferdydurkizm*

Tych wszystkich, którym drogi jest mistrz Witold, informujemy, że z okazji Jubileuszowego Roku Wielkiego Poety przygotowaliśmy, przy dużym zaangażowaniu autora Stanisława Bortnowskiego, nową, bogatszą w interpretacje wersję monograficznej książki metodycznej *Gombrowicz w szkole, czyli ferdydurkizm*. Profesjonaliści (poloniści), amatorzy (uczniowie) i wyznawcy (wszyscy inni) otrzymają poręczne, **szkolne kompendium wiedzy o twórczości autora *Ślubu***. Kolejne rozdziały poradnika zawierają praktyczne wskazówki i propozycje metodyczne dotyczące:

- **biografii** Gombrowicza na lekcjach polskiego
- **lekcji wstępnych** na temat *Ferdydurke*, wprowadzających uczniów w groteskowy świat powieści i przygotowujących ich do lektury
- **lekcji poświęconych analizie i interpretacji *Ferdydurke*, *Dzienników*, *Iwony*, księżniczki *Burgunda*, *Operetki* i *Trans-Atlantyku*, a także *Ślubu*, *Pornografii* i *Kosmosu* oraz zestawy pytań, zadań i tematów prac.**